

ដំណើរទស្សនកិច្ចជាផ្លូវការ របស់លោកអភិបាលអូស៊ី វីយេដ្យីតហាស្ត្រីនៅមណ្ឌល សកម្មភាពទន្លេមេគង្គ

09.07.2014

ព្រះសហគមន៍ រោងចក្រ
ព្រះសហគមន៍ ផ្លូវត្រី

10.07.2014

ព្រះសហគមន៍ កំពង់ចម្លង
ព្រះសហគមន៍ អូរព្រែកដាច់
ព្រះសហគមន៍ សំរោងធំ

11-13.07.2014

ព្រះសហគមន៍ ចំប៉ា

ព្រះវិហារគូនចៀមសប្បុរស (រោងចក្រ)

- ព្រះវិហារគូនចៀមសប្បុរស (រោងចក្រ)
- អាស័យដ្ឋាន៖ ភូមិដីឥដ្ឋ ស្រុកកៀនស្វាយ ខេត្តកណ្តាល
- ប្រធានក្រុមប្រឹក្សា៖ លោក ខែវ
- ទូរស័ព្ទទំនាក់ទំនង៖ ០៩៧ ៧៥ ០៥ ៤៥៥

សិស្សានុសិស្ស និង បងប្អូនគ្រីស្តបរិស័ទ
ព្រះសហគមន៍រោងចក្រ រង់ចាំចំពោះ
ដំណើរអញ្ជើញដល់របស់
លោក អភិបាល
អូលីវីយេដ្យូតហាស្ត័រ
ជាអភិបាល ភូមិភាគភ្នំពេញ

កិច្ចស្វាគមន៍
លោក អភិបាល
អញ្ជើញដល់
មុខព្រះវិហារ
នៃព្រះសហគមន៍
រោងចក្រ

សកម្មភាពផ្សេងៗរបស់លោកអភិបាលជុំវិញដំណើរ
ទស្សនកិច្ចនៅព្រះសហគមន៍រោងចក្រ

សកម្មភាពផ្សេងៗរបស់លោកអភិបាលជុំវិញដំណើរ
ទស្សនកិច្ចនៅព្រះសហគមន៍រោងចក្រ

ព្រះវិហារបេះដូងព្រះយេស៊ូ (ផ្លូវត្រី)

- ព្រះវិហារបេះដូងព្រះយេស៊ូ (ផ្លូវត្រី)
- អាស័យដ្ឋាន៖ ភូមិថ្មីគោ ស្រុកល្វាឯម ខេត្តកណ្តាល
- ប្រធានក្រុមប្រឹក្សា៖ លោក នយ . បងស្រី ឡឺ ធីហ្វឺ
- ទូរស័ព្ទទំនាក់ទំនង៖ ០៩៧ ៦១ ៨១ ៦៦០

ដំណើរទស្សនកិច្ច
នៅក្នុងភូមិជុំវិញព្រះ
សហគមន៍ផ្លូវត្រី

រូបថតនៅលើដីព្រះវិហារ
ចាស់ របស់ព្រះសហគមន៍
ផ្លូវត្រី

ការចុះសួរសុខ
អ្នកជម្ងឺនៅតាមផ្ទះ

សកម្មភាព
ផ្សេងៗនៅក្នុង
ព្រះសហគមន៍
ផ្លូវត្រី

សកម្មភាព
ផ្សេងៗនៅក្នុង
ព្រះសហគមន៍
ម្ល៉ូត្រី

អធិប្បាយគម្ពីរដំណឹងល្អដោយ លោកអភិបាល អូស៊ីវីយេ

នៅព្រះវិហាររដ្ឋត្រី ថ្ងៃទី ០៩/០៧/២០១៤

លោកឪពុក! បងប្អូនជាទីស្រឡាញ់! ថ្ងៃនេះយើងបានស្តាប់អត្ថបទគម្ពីរដែលណែនាំឲ្យយើងទទួលកម្លាំងមួយយ៉ាងពិសេស សម្រាប់កសាងព្រះសហគមន៍របស់យើង គឺអត្ថបទចែងអំពីព្រះយេស៊ូជ្រើសរើសគ្រីស្ទទុត១២រូប ឲ្យរស់នៅជាព្រះសហគមន៍ ជាព្រះសហគមន៍ទីមួយ ដែលព្រះអង្គបាន បង្កើតឡើង ដើម្បីឲ្យ គេធ្វើដំណើរជាមួយព្រះអង្គ ឲ្យគេស្រឡាញ់ព្រះអង្គ និងឲ្យគេចេញទៅប្រកាស ដំណឹងល្អ តាមរបៀបដែលព្រះអង្គបានណែនាំគេ។ ព្រះយេស៊ូមានព្រះបន្ទូលទៅគេ ដោយសូមឲ្យគេទៅដល់កន្លែងដែល មានអ្នកកំពុងរង់ចាំដើម្បីប្រកាសថា៖ "ព្រះរាជ្យរបស់ព្រះជាម្ចាស់មកជិតបង្ហើយហើយ...!"។ ទីមួយថ្ងៃនេះយើងត្រូវគិតអំពីព្រះរាជ្យរបស់ព្រះជាម្ចាស់ ដែលព្រះយេស៊ូចាត់ឲ្យយើងទៅប្រកាសនោះ គឺជាអ្វី? យោងតាមអត្ថបទមួយទៀត នាំឲ្យយើងដឹងថា "ការប្រកាសដំណឹងល្អអំពីព្រះរាជ្យរបស់ព្រះជាម្ចាស់" គឺមានន័យថា "ទៅ ណែនាំមនុស្សលោកគ្រប់ទីកន្លែង ឲ្យគេបានទទួលសេចក្តីសុខ" ដែលនេះជាតួនាទីរបស់យើងជាគ្រីស្ទបរិស័ទ។

ទីពីរ ពេលយើងនិយាយអំពីព្រះរាជ្យរបស់ព្រះជាម្ចាស់ នោះមិនសំដៅអំពីកន្លែងមួយដ៏អស្ចារ្យចុះពីស្ថានបរមសុខ មកផែនដីទេ តែព្រះរាជ្យរបស់ព្រះជាម្ចាស់ គឺជាគ្រាប់ពូជមួយគ្រាប់ដ៏តូចបំផុតដែលយើងសាបព្រោះ ហើយបន្តិចម្តងៗ គ្រាប់ពូជនោះ បានក្លាយទៅជាដើមឈើមួយយ៉ាងធំ ជាជម្រកស្នាក់នៅសម្រាប់គ្រប់បក្សាបក្សី។ ព្រះរាជ្យរបស់ព្រះជាម្ចាស់ ក៏ប្រៀបដូចជាមេម្សៅ ដែលយើងដាក់នៅក្នុងនំដើម្បីដោរឡើងដែរ យើងមើលមេក្នុងម្សៅមិនឃើញ ប៉ុន្តែមានឥទ្ធិពល។ ព្រះរាជ្យរបស់ព្រះជាម្ចាស់គឺជាអ្វីដែលណែនាំឲ្យមនុស្សមានសេចក្តីសុខសាន្ត។

យើងជាគ្រីស្ទបរិស័ទយើងទទួលបេសកកម្មយ៉ាងពិសេសនេះដើម្បីធ្វើឲ្យព្រះរាជ្យរបស់ព្រះជាម្ចាស់បានយាងមក ដល់រាល់ថ្ងៃ ធ្វើឲ្យបងប្អូនឯទៀតៗមានសេចក្តីសុខ ធ្វើឲ្យក្រុមគ្រួសាររបស់យើងនៅទីនេះមានសេចក្តីសុខ ធ្វើឲ្យបងប្អូន របស់យើងនៅក្នុងប្រទេសកម្ពុជាមានសេចក្តីសុខ...។ ដូច្នេះយើងត្រូវការពិចារណាដើម្បីធ្វើជាគ្រីស្ទទុត គឺធ្វើជាទុតរបស់ ព្រះគ្រីស្ទ ដែលទៅប្រកាសដំណឹងល្អអំពីព្រះរាជ្យរបស់ព្រះជាម្ចាស់ដោយនាមព្រះយេស៊ូ គឺយើងទៅសាលាដោយនាមព្រះ យេស៊ូ យើងនៅក្នុងក្រុមគ្រួសារនិងយើងអប់រំកូនចៅរបស់យើង ក៏ដោយនាមព្រះយេស៊ូដែរ គឺគ្រប់សកម្មភាពដែលយើង ធ្វើក្នុងនាមរបស់ព្រះយេស៊ូ ដូច្នេះយើងគឺជាមនុស្សយ៉ាងពិសេស ដ្បិតថាព្រះយេស៊ូបានជ្រើសរើសយើង។ នេះជាការ អស្ចារ្យ ណែនាំឲ្យជីវិតរបស់យើងមានអំណរនិងសេចក្តីសុខ ហើយជីវិតនោះទៅជាសាក្សីសម្រាប់អ្នកដទៃទៀតដែរ។ សព្វថ្ងៃ សង្គមរបស់យើងនៅខ្វះសេចក្តីសុខ សេចក្តីសង្ឃឹមយ៉ាងច្រើន។

យើងឃើញមានក្មេងៗដែលគ្មានឱកាស បានចូលសាលា។ សេចក្តីសុខកើតមកពីយុត្តិធម៌ ដូច្នេះតើយើងត្រូវធ្វើដូចម្តេច ដើម្បីឲ្យសង្គមរបស់យើងមានយុត្តិធម៌? ឲ្យសង្គមរបស់យើងរួមគ្នាគោរពសិទ្ធិមនុស្ស?។ យើងក៏ត្រូវគិតដែរ អំពីការរស់របស់យើងជាគ្រីស្ទបរិស័ទ អំពីរបៀបដែលយើង ទាក់ទងជា

មួយអ្នកដទៃ ដើម្បីឲ្យយើងទៅជាសាក្សីដ៏ពិតប្រាកដអំពីសន្តិភាព និងអំពីសេចក្តីសុខដែលយើងបានទទួលពី ព្រះយេស៊ូ។ សព្វថ្ងៃ ពិភពលោកទាំងមូលក៏ពិបាកដែរ ប៉ុន្មានអាទិត្យមុននេះ សម្តេចប៉ាបបានអញ្ជើញមេដឹកនាំប្រទេស អ៊ីស្រាអែល ជាស្រុកកំណើតរបស់ព្រះយេស៊ូ និងមេដឹកនាំប៉ាឡេស្ទីនដែលវាយគ្នាហូតមកជួបគ្នានៅប៉ារីសទីកន្លង ដើម្បី អធិដ្ឋានសុំសេចក្តីសុខ។ ដូច្នេះ យើងជាគ្រីស្ទបរិស័ទត្រូវតែគិតថា តើធ្វើដូចម្តេចដើម្បីឲ្យការរស់នៅរបស់យើង ទៅជាសញ្ញាសម្គាល់នៃសេចក្តីសុខដែលយើងបានទទួលពីព្រះយេស៊ូ? ត្រូវគិតថា តើធ្វើដូចម្តេចដើម្បីឲ្យសេចក្តីសុខយាងមកនៅក្នុងជីវិតរបស់យើង និងក្នុងជីវិតបងប្អូនឯទៀត? ប៉ុន្តែត្រូវដឹងថា យើងមិនធ្វើការដ៏អស្ចារ្យទេ ដោយសារយើងជាមេម្សៅ នៅក្នុងម្សៅ តែប៉ុណ្ណោះ គឺម្សៅទេដែលនឹងដោរឡើងៗ នេះមានន័យថាយើងជាមនុស្សដូចគេដូចឯង ប៉ុន្តែរបៀបដែលយើងស្រឡាញ់ របៀបដែលយើងគោរពគ្នា ណែនាំឲ្យបងប្អូនឯទៀតៗទទួលឥទ្ធិពលពីយើង ហើយគេទទួលសេចក្តីសុខដោយសារយើងដែរ។ ដូច្នេះមុនអ្វីៗទាំងអស់ ចូរឲ្យយើងគិតនៅក្នុងក្រុមគ្រួសាររបស់យើង នៅក្នុងព្រះសហគមន៍របស់យើង តើយើងត្រូវធ្វើដូចម្តេចដើម្បីឲ្យស្រុះស្រួលគ្នា ស្រឡាញ់គ្នា គោរពគ្នា តាមព្រះបន្ទូលព្រះយេស៊ូ។ យើងធ្វើអ្វីៗទាំងអស់ មិនមែនដោយនាមយើងផ្ទាល់ មិនមែនដើម្បីបានកិត្តិយស តែដោយនាមរបស់ព្រះយេស៊ូវិញ ហើយវត្តមានរបស់ព្រះយេស៊ូនៅ ក្នុងយើងនឹងទៅជាវត្តមានរបស់ព្រះអង្គនៅក្នុងអ្នកដទៃដែរ។

ពេលនេះយើងស្តាប់ព្រះបន្ទូលដំណឹងល្អ បន្តិចទៀតយើងទទួលព្រះកាយព្រះគ្រីស្ទ នេះមានន័យថាយើងភ្ជាប់ជា មួយព្រះយេស៊ូយ៉ាងជ្រៅ ណែនាំយើងទៅជាមួយមួយជាមួយព្រះអង្គ។ ព្រះសហគមន៍របស់យើង នឹងទៅជាវត្តមានរបស់ ព្រះយេស៊ូសម្រាប់អ្នកដទៃ នៅពេលអ្នកដទៃមើលឃើញយើងដោយគមើលឃើញព្រះយេស៊ូ។ យើងក៏ត្រូវការគិតដែរថា តើត្រូវផ្តល់សក្ខីភាពរបៀបណាដល់បងប្អូនឯទៀតៗដើម្បីបង្ហាញថា យើងទាំងអស់គ្នាជាមនុស្សដូចគ្នា មានសិទ្ធិដូចគ្នា ហើយយើងចង់ធ្វើជាបងប្អូនបង្កើតនឹងគ្នា។ យើងត្រូវការគិតរាល់ថ្ងៃដើម្បីឲ្យព្រះរាជ្យរបស់ព្រះជាម្ចាស់យាងមកដល់។ ពេលនេះ ខ្ញុំសូមអធិដ្ឋានសូមព្រះរាជ្យរបស់ព្រះជាម្ចាស់ យាងមកក្នុងព្រះសហគមន៍របស់យើងនៅរោងចក្រ នៅផ្លូវត្រី ដើម្បីឲ្យអ្នកឯទៀតៗមើលមកហើយអាចនិយាយថា៖ "មើលគេចេះស្រឡាញ់និងគោរពគ្នាទៅវិញទៅមក..." និងដោយសារមានព្រះយេស៊ូដែលណែនាំ សូមឲ្យយើងមានឥទ្ធិពលខ្លះៗលើបងប្អូនឯទៀតៗ ឲ្យយើងទៅជាមេម្សៅនៅក្នុង ម្សៅ ដែលសង្គមមើលមិនឃើញ ប៉ុន្តែអាចណែនាំឲ្យសង្គមមានការផ្លាស់ប្តូរ គឺបន្តិចម្តងៗកុំឲ្យគេគិតតែពីទ្រព្យសម្បត្តិ លុយកាក់ ប៉ុន្តែឲ្យគេគិតអំពីសេចក្តីសុខដែលព្រះយេស៊ូប្រទានឲ្យ ពិភពលោកទាំងមូលដែរ។

យើងទាំងអស់គ្នា ជាលោកអភិបាល ជាបូជាចារ្យ ជាបងស្រី បងប្រុស ជាគ្រីស្ទបរិស័ទ ពីមួយថ្ងៃទៅមួយថ្ងៃ សូមឲ្យយើងយកចិត្តទុកដាក់ស្តាប់ព្រះបន្ទូល និងសូមឲ្យយើង រស់នៅតាមព្រះបន្ទូលដែលយើងស្តាប់នោះផង នេះណែនាំឲ្យសង្គមរបស់យើង ទៅជាសង្គមថ្មី ពេលនោះព្រះរាជ្យរបស់ព្រះជាម្ចាស់នឹងយាងមកពិតប្រាកដមែន។

អាម៉ែន។

BÀI GIẢNG CỦA ĐỨC CHA OLIVIER SCHMITTHAEUSLER

Họ đạo Hồ Trư Ngày 09/07/2014

Quý cha cùng anh chị em thân mến!

Bài Tin Mừng hôm nay mà chúng ta được nghe có thể mang lại cho chúng ta một sức mạnh để chúng ta xây dựng Giáo hội. Đó là bài Tin Mừng nói về việc Đức Giê-su chọn mười hai Tông Đồ, cho họ sống cùng nhau, tạo thành Giáo Hội sơ khai do Ngài lập nên. Ngài cho họ cùng đồng hành, cho họ được yêu thương Ngài và cho họ ra đi loan báo Tin Mừng, theo cách thức mà Ngài hướng dẫn họ. Đức Giê-su truyền cho các Tông Đồ đến những nơi có những con người đang lầm lạc và nói với họ rằng: “Nước Thiên Chúa đang đến gần”.

Thứ nhất, hôm nay chúng ta phải suy nghĩ về Nước Thiên Chúa mà Đức Giê-su sai chúng ta đi loan báo đó là gì? Trong một bài đọc khác, chúng ta được biết: “Việc loan báo Tin Mừng về Nước Thiên Chúa” có nghĩa là đi giúp cho mọi người ở khắp mọi nơi được bình an. Đây chính là nghĩa vụ của mỗi người Ki-tô hữu chúng ta.

Thứ hai, khi chúng ta nói về Nước Thiên Chúa, điều đó không có nghĩa là nói về một nơi chốn huyền nhiệm nào, được hiển hiện từ Thiên Đàng xuống trần gian. Nhưng Nước Thiên Chúa là hạt giống nhỏ bé mà chúng ta gieo vãi. Và rồi dần dần trở thành một thân cây to lớn đến nỗi mọi loài chim muông đều có thể đến đậu trên nó. Nước Thiên Chúa cũng giống như men chúng ta bỏ vào trong bánh và làm cho nó dậy lên. Tuy chúng ta không nhìn thấy men trong bột nhưng nó có tác dụng. Nước Thiên Chúa chính là những gì làm cho con người được bình an.

Chúng ta là Ki-tô hữu, chúng ta nhận nhiệm vụ hết sức đặc biệt này để làm cho “Nước Cha trị đến” mỗi ngày, làm cho những người anh em bên cạnh được bình an, làm cho gia đình của chúng ta được bình an, làm cho những người anh em trên đất nước Campuchia này được bình an,... Vì vậy, chúng ta phải suy nghĩ coi, làm sao để trở thành Tông Đồ, để trở thành Môn Đệ của Đức Giê-su, làm sao để mọi hành động của chúng ta đều nhân danh Đức Giê-su. Bởi chúng ta là một dân đặc biệt vì Đức Giê-su đã lựa chọn chúng ta. Đây là một mẫu nhiệm khiến cho cuộc đời của chúng ta tyràn đầy niềm vui và bình an, cuộc đời đó cũng trở thành chứng nhân cho mọi người.

Xã hội trong thời đại hiện nay đang thiếu đi sự bình an, niềm hy vọng một cách trầm trọng. Chúng ta thấy có rất nhiều trẻ em không được đến trường. Bình an có được từ sự công bằng. Bởi vậy, chúng ta phải làm gì để xã hội có được sự công bằng? Làm gì để xã hội tôn trọng quyền con người? Chúng ta cũng cần phải suy nghĩ về đời sống của người Ki-tô hữu, về cách chúng ta tương quan với mọi người: làm sao để chúng ta trở thành chứng nhân đích thực của hòa bình và bình an mà chúng ta được đón nhận từ Đức Giê-su.

Hiện nay, cả thế giới đang lâm vào cảnh khó khăn. Mấy tuần trước, Đức Thánh Cha đã mời giới cầm quyền của nước Israel, quê hương của Đức Giê-su, và Palestin, là hai nước đang đánh nhau suốt, đến gặp nhau tại Vatican, để cầu nguyện cho sự bình an. Thế thì, chúng ta là người Ki-tô hữu cũng phải suy nghĩ xem làm sao để đời sống của chúng ta trở thành dấu chỉ cho mọi người nhận ra ơn bình an mà chúng ta được đón nhận từ Đức Giê-su? Phải làm sao để bình an ngự trị trong đời sống của chúng ta và cả trong đời sống của những anh chị em ở xung quanh mình? Nhưng phải biết rằng, chúng ta không làm nên phép lạ. Bởi vì chúng ta chỉ là men trong bột. Chính men làm dậy bột lên, điều đó nghĩa là ta cũng là một con người như bao người. Nhưng cách chúng ta yêu, cách chúng ta tôn trọng nhau có sức mạnh cảm hóa những người xung quanh ta. Đồng thời cũng làm cho họ được bình an. Bởi thế, trước hết, chúng ta hãy sống yêu thương, tôn trọng nhau theo lời Đức Giê-su dạy trong chính gia đình, trong Giáo Hội. Dù ta làm gì cũng không mưu cầu lợi ích bản thân mà vì danh Đức Giê-su. Hơn nữa, sự hiện diện của Đức Giê-su trong ta cũng sẽ trở thành sự hiện diện của Đức Giê-su trong lòng mọi người.

Lúc này chúng ta nghe Lời Chúa, lát nữa đây chúng ta đón nhận chính Mình Thánh Chúa. Điều này chứng tỏ chúng ta kết hợp một cách sâu sắc với Đức Giê-su, làm cho chúng ta nên một cùng Ngài. Giáo Hội của chúng ta phải trở thành sự hiện diện của Đức Giê-su cho mọi người. Khi người khác thấy ta là họ thấy Đức Giê-su. Chúng ta cũng cần phải suy nghĩ xem nên trở thành chúng ta cách nào đối với mọi người, để chúng ta chứng tỏ chúng ta là con người giống nhau, có quyền giống nhau và chúng ta muốn yêu thương mọi người như anh chị em ruột thịt. Chúng ta phải suy nghĩ mỗi ngày để Nước Thiên Chúa được hiển trị.

Giờ đây, tôi nguyện xin cho Nước Thiên Chúa được hiển trị trong Giáo Hội của chúng ta: nơi Ván Ép, Hố Trư, để mọi người có thể nhìn vào và nói: “Xem kia, họ biết yêu thương và tôn trọng lẫn nhau”. Và nhờ Đức Giê-su hướng dẫn, xin cho chúng ta mang lại sự biến đổi cho những người xung quanh. Xin cho chúng ta trở thành men trong bột, một thứ mà tuy xã hội không nhìn thấy nhưng có thể làm cho xã hội của chúng ta biến đổi dần. Đừng để cho người ta chỉ nghĩ đến tiền bạc, của cải, nhưng cho họ nghĩ về sự bình an mà Đức Giê-su ban cho thế gian.

Tất cả chúng ta, là Giám Mục, Linh mục, Tu sĩ hay giáo dân, từng ngày xin cho chúng ta biết chú tâm lắng nghe Lời Chúa. Sống theo Lời Chúa mà chúng ta được nghe. Từ đó, khiến cho xã hội mà chúng ta đang sống trở thành một xã hội mới. Đó là lúc Nước Thiên Chúa hiển trị thật sự. Amen.

ព្រះវិហារសន្តម៉ាតាំង (កំពង់ចម្លង)

3

- ព្រះវិហារសន្តម៉ាតាំង (កំពង់ចម្លង)
- អាស័យដ្ឋាន៖ ភូមិព្រែកទម្លាប់ ស្រុកលើកដែក ខេត្តកណ្តាល
- ប្រធានក្រុមប្រឹក្សា៖ លោក លឿង . បងប្រុស យ៉ូសែប ងឿង ថាន់ទុង
បងប្រុស សិលា រូ ហ្គាង
- ទូរស័ព្ទទំនាក់ទំនង៖ ០៩៩ ៧០ ៥៤ ៨៦ / ០៩៧ ៩៩ ៣៦ ៩១៣

សិស្សានុសិស្ស និង បងប្អូនគ្រីស្ទបរិស័ទ នៃ ព្រះសហគមន៍កំពង់ចម្រង ស្វាគមន៍ ចំពោះដំណើរអញ្ជើញដល់ របស់លោក អភិបាល

ទិដ្ឋភាពផ្សេងៗនៅក្នុងព្រះវិហារ កំពង់ចម្រង

ក្រុមប្រឹក្សាសិស្សវិទ្យាល័យដំណើរការសិក្សា

សិស្សានុសិស្សានុវិទ្យាល័យព្រះសហគមន៍កំពង់ចម្រង

ព្រះវិហារសន្តអង្គទន់ (ព្រែកដាច់)

- ព្រះវិហារសន្តអង្គទន់ (ព្រែកដាច់)
- អាស័យដ្ឋាន៖ ភូមិព្រែកដាច់ ស្រុកលើកដែក ខេត្តកណ្តាល
- ប្រធានក្រុមប្រឹក្សា៖ លោក ហុង សា
- ទូរស័ព្ទទំនាក់ទំនង៖ ០៩៧ ៣៩ ៦៣ ៥០០
- បងប្រុស យ៉ូសែប ត្រាន់ថានលួង
- ទូរស័ព្ទទំនាក់ទំនង៖ ០៩៩ ៧០ ៥៤ ៨៦/ ០៩៧ ៩៩ ៣៦ ៩១៣

រូបថតអនុស្សាវរីយ៍ក្នុងដំណើរទស្សនា

ជួនកិច្ចនៅព្រះសហគមន៍ព្រែកចាម

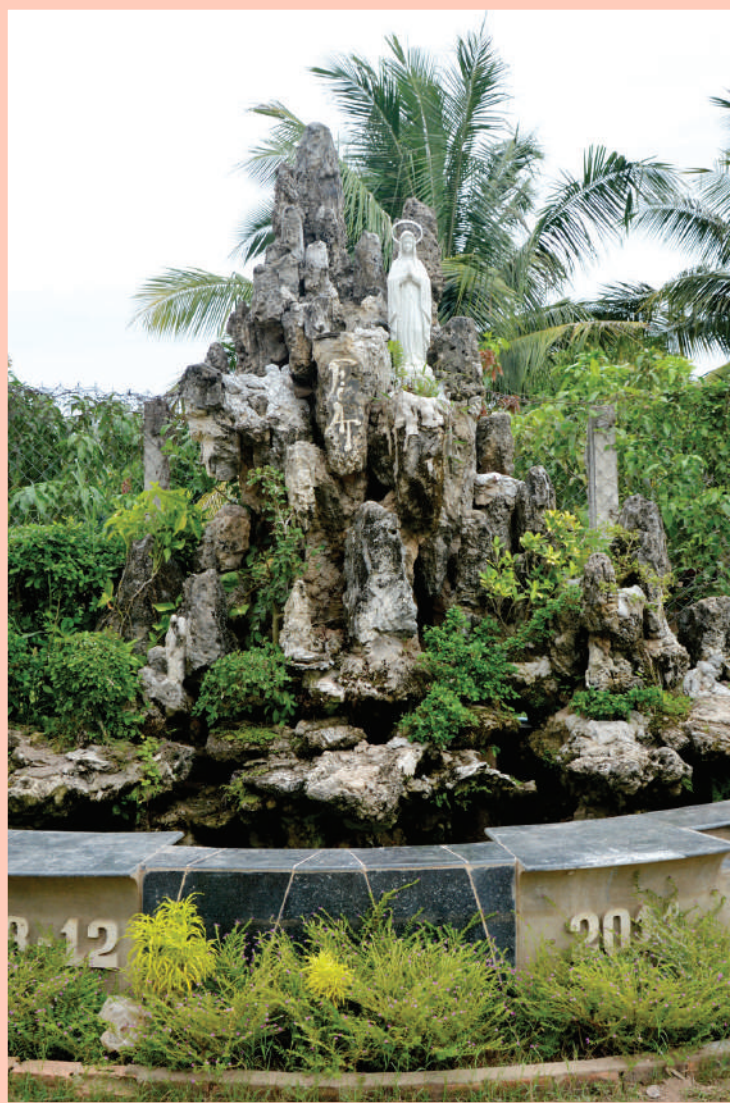

5

ព្រះវិហារសន្តបរិសុទ្ធ (សំរោងធំ)

- ព្រះវិហារសន្តបរិសុទ្ធ (សំរោងធំ)
- អាស័យដ្ឋាន៖ ស្រុកកៀនស្វាយ ខេត្តកណ្តាល
- ប្រធានក្រុមប្រឹក្សា៖ លោក ហុង
- ទូរស័ព្ទទំនាក់ទំនង៖ ០៩៧ ៣៩ ៣៥ ០៣៦
- បងប្រុស អាន់ដៃ វ៉ាំងសង់ តូ (សំណាង)
- ទូរស័ព្ទទំនាក់ទំនង៖ ០៩៧ ៧០ ២៥ ៤៧៩

រូបសំណាកភ្នំព្រះនាងម៉ារី
និងការថតរូបអនុស្សាវរីយ៍ជុំគ្នា
ជាមួយបងប្អូនគ្រីស្តបរិស័ទ
នៅព្រះសហគមន៍សំរោងធំ

រូបថតអនុស្សាវរីយ៍ក្នុងដំណើរទស្សនា

ស្នូលកិច្ចនៅព្រះសហគមន៍សំរោងធំ

អធិប្បាយគម្ពីរដំណឹងល្អដោយ លោកអភិបាល អូស៊ីវិយេ នៅព្រះវិហារសំរោងធំ ថ្ងៃទី ១០/០៧/២០១៤

លោកឪពុក! បងប្អូនជាទីស្រឡាញ់! នៅក្នុងអត្ថបទទីមួយ លោកម៉ូសេបានបង្ហាញថា ព្រះជាម្ចាស់ ជាម្តាយជាឪពុក ដែលថែរក្សាប្រជាពលរដ្ឋរបស់ព្រះ អង្គ។ ក្នុងអត្ថបទគម្ពីរដំណឹងល្អ ព្រះយេស៊ូវណែនាំឲ្យ យើងចេញទៅប្រកាសដំណឹងល្អ។ ក្នុងរយៈពេលពីរថ្ងៃ ដែលខ្ញុំចុះសួរសុខទុក្ខបងប្អូន ខ្ញុំបានឃើញថា ព្រះសហគមន៍ក្នុងមណ្ឌលសកម្មភាពទន្លេមេគង្គ បានយកចិត្តទុកដាក់ថែរក្សា ជំនឿរបស់គ្រីស្ទបរិស័ទ យើងដូចព្រះជាម្ចាស់ថែរក្សាយើងដូចឪពុកម្តាយដូច្នោះដែរ។ តាមពិតព្រះសហគមន៍របស់យើងជាមាតារបស់ គ្រីស្ទបរិស័ទ មានតួនាទីមួយដ៏សំខាន់ គឺអប់រំជំនឿ។

ចំណុចទី១ កូនៗរបស់យើង បានទទួលជំនឿពីឪពុកម្តាយ ពីតាយាយដែលខិតខំថែរក្សាគេ ឲ្យមាន ជំនឿ ឲ្យគេចេះអធិដ្ឋាន ចេះសូត្រធម៌ ឲ្យចូលរួមអភិបូជា ឲ្យស្តាប់ព្រះបន្ទូល ឲ្យមានសីលធម៌តាមរបៀប ព្រះយេស៊ូវ ក្នុងការរស់នៅរបស់គេ។ តាមព្រះសហគមន៍នីមួយៗដែលខ្ញុំទៅសួរសុខទុក្ខ ខ្ញុំឃើញមានក្រុម ព្រះបេះដូងព្រះយេស៊ូវក្រុមព្រះនាងម៉ារីដែលជួយឲ្យគ្រីស្ទបរិស័ទមានជំនឿ។ នេះជារបៀបអប់រំរបស់ព្រះសហ គមន៍ ដែលជាមាតារបស់គ្រីស្ទបរិស័ទ មានន័យថា យើងទាំងអស់គ្នាជាព្រះសហគមន៍ បានយកចិត្តទុកដាក់ ដើម្បីថែរក្សាជំនឿដែលយើងបានទទួលពីឪពុកម្តាយពីដូនតាជាជំនឿដែលយើងបានទទួលបន្តពីក្រុមគ្រីស្ទ ទុតពីដើមមក។ ព្រះសហគមន៍របស់យើង មានជីវិតរស់រហូតដល់សព្វថ្ងៃ ជាង២០០០ឆ្នាំហើយ គឺដោយ សារមានគ្រីស្ទបរិស័ទយកចិត្តទុកដាក់បញ្ជូនបន្តជំនឿដែលបន្តមកពីក្រុមគ្រីស្ទទុតពីព្រះនាងម៉ារីពីព្រះយេស៊ូវ ដែលបានបង្កើតព្រះសហគមន៍ ហើយយើងដែលអង្គុយនៅទីនេះ នឹងបញ្ជូនបន្តជំនឿនេះ ទៅកូនចៅ របស់ យើងតទៅទៀតដែរ។ ខ្ញុំសូមអរគុណលោកឪពុក បងប្រុស និងបងប្អូនទាំងអស់ ជាពិសេសគណៈកម្មការ ដែលបាន ជួយឲ្យព្រះសហគមន៍របស់យើងរឹងមាំ ដោយបងប្អូនបានបង្កើតរបៀបអប់រំ ណែនាំឲ្យគ្រីស្ទ បរិស័ទយើងមានជំនឿ។

ចំណុចទីពីរ ដូចយើងបានស្តាប់អត្ថបទគម្ពីរ គឺព្រះយេស៊ូវបានចាត់សាវ័កពីរនាក់ៗឲ្យចេញទៅតាម កន្លែងផ្សេងៗ ព្រះអង្គមិនចង់ឲ្យក្រុមគ្រីស្ទទុត ឬ អ្នកដែលដើរតាមព្រះអង្គនៅជាប់ជាមួយព្រះអង្គរហូត ទេ តែព្រះអង្គបានចាត់សាវ័កពីរ នាក់ៗទៅប្រកាសដំណឹងល្អ ទៅនិយាយអំពីព្រះជាម្ចាស់នៅកន្លែងផ្សេងៗ ណែនាំឲ្យអ្នកជំងឺបានជាសះស្បើយទៅជូន សេចក្តីសុខរបស់ព្រះជាម្ចាស់ដល់គេ។ នេះជាអ្វីដែលខ្ញុំចង់ណែ នាំឲ្យបងប្អូនទាំងអស់ឲ្យយកចិត្តទុកដាក់ដែរគឺឲ្យបងប្អូនថែរក្សាជំនឿរបស់យើង និងឲ្យបងប្អូនធ្វើជាសាក្សី នៃជំនឿនោះ ដូចក្រុមសាវ័កពីដើមដែរ។ កាលពីដើម ព្រះយេស៊ូវបានជ្រើសរើសសាវ័ក៧២នាក់ និងចាត់ គេឲ្យទៅតាមកន្លែងនីមួយៗ ថ្ងៃនេះ ព្រះយេស៊ូវ ជ្រើសរើសយើងឲ្យទៅផ្តល់សក្ខីភាពអំពីជំនឿដែរ ដ្បិតថា ជំនឿដែលយើងបានទទួលនេះ មិនមែនសម្រាប់តែគ្នាយើងទេ។ គ្រីស្ទសាសនា ជាសាសនាដែលប្រកាស

ដំណឹងល្អអំពីព្រះគ្រីស្ទ ដូចព្រះអង្គមានព្រះបន្ទូលមុនយ៉ាងឡើងស្ថានបរមសុខ ព្រះអង្គបានសូមឲ្យយើង
ចេញទៅក្នុងពិភពលោកទាំងមូល ទៅតំបន់ដាច់ស្រយាលនៃផែនដី ដើម្បីធ្វើពិធីជ្រមុជទឹក ដោយ ព្រះនាម
ព្រះបិតាព្រះបុត្រានិងព្រះវិញ្ញាណដ៏វិសុទ្ធដល់អស់អ្នកដែលប្រែចិត្តជឿ។ ក្រុមគ្រីស្ទទុកបានបញ្ជូនបន្តដំណឹង
ល្អ មកឲ្យយើងថែរក្សា និងឲ្យយើងប្រកាសដំណឹងល្អនោះដល់អ្នកដទៃ ឲ្យគេបានស្តាប់ឮផង។

ការប្រកាសដំណឹងល្អ មិនមែន ឲ្យយើងទៅនិយាយបញ្ចុះបញ្ចូល ឲ្យគេស្រឡាញ់ព្រះយេស៊ូវនោះទេ
តែឲ្យយើងបង្ហាញដំណឹងល្អនោះ តាមការរស់នៅរបស់យើង នៅក្នុងភូមិជាមួយគ្រីស្ទបរិស័ទ និងជាមួយ
អ្នកដែលមិនមែនជាគ្រីស្ទបរិស័ទ ដោយចេះបង្កើតបរិយាកាសបង្ហាញថា ព្រះសហគមន៍ចង់ចែករំលែក
ទ្រព្យសម្បត្តិមួយយ៉ាងពិសេស ដែលយើងបានទទួលពីព្រះជាម្ចាស់ គឺជីវិត។ យើងបានទទួល ជីវិតនោះ
នៅពេលយើងទទួលពិធីជ្រមុជទឹក នៅពេលយើងទទួលព្រះកាយនិងព្រះលោហិតព្រះគ្រីស្ទនៅពេលយើង
ទទួលអគ្គសញ្ញានានា...។ ជីវិតនេះ មិនមែនសម្រាប់តែខ្លួនយើងទេ ប៉ុន្តែសម្រាប់អ្នកដទៃដែរ។ ដូច្នេះយើង
ត្រូវគិតថាត្រូវធ្វើដូចម្តេចដើម្បីឲ្យបងប្អូនឯទៀតៗបានទទួលជីវិតនេះ ដូចយើងបានទទួលពីព្រះយេស៊ូវដែរ។
ក្នុងឆ្នាំនៃធម៌មេត្តាករុណា ដែលមានរយៈពេលបីឆ្នាំ ជាឱកាសមួយ ដែលខ្ញុំសូមអញ្ជើញបងប្អូនបើកភ្នែក
ឡើង ឲ្យមើលឃើញជុំវិញខ្លួន ឲ្យមើលឃើញគ្រប់ទុក្ខលំបាកដែលបានកើតឡើងដែលជួនកាលមានមនុស្ស
ខ្លះអស់សង្ឃឹម មនុស្សខ្លះពិបាកចិត្ត មនុស្សខ្លះដួលនៅតាមផ្លូវ មនុស្សខ្លះរង្វេងផ្លូវនៃជីវិតរបស់គាត់។
តាមពិត យើងសង្គ្រោះមនុស្សទាំងអស់មិនបានទេ ប៉ុន្តែ យើងក៏ត្រូវតែខិតខំឲ្យអស់ពីសមត្ថភាពដែរ ដូចជា
កន្លងមក យើងបានបង្កើតមណ្ឌលកុមារកំព្រានៅ កំពង់ចម្លងជាសញ្ញាសម្គាល់មួយស្រាប់។ នៅតាម
កន្លែងផ្សេងៗទៀតមានមនុស្សជាច្រើនដែលខ្លះខ្លះអាហារខ្លះជួបបញ្ហា ផ្សេងៗនោះយើងត្រូវគិតថាតើត្រូវ
ធ្វើអ្វីខ្លះដើម្បីទៅជាសញ្ញាសម្គាល់មួយនៃជីវិតដ៏អស្ចារ្យ ដែលយើងបានទទួលពីព្រះយេស៊ូវ។ សូមឲ្យក្រុម
សង្គ្រោះរបស់យើងបញ្ចេញស្នាដៃដ៏ពិតប្រាកដផងក្នុងរឿងនេះ។

សរុបសេចក្តីមកយើងត្រូវនឹកឃើញដល់សេចក្តីសំខាន់ទាំងនេះគឺទីមួយយើងត្រូវថែរក្សាជំនឿរបស់
យើង និងទីពីរយើងត្រូវចែករំលែកជំនឿរបស់យើង ចែកសេចក្តីស្រឡាញ់ដែលយើងបានទទួលពីព្រះយេស៊ូវ
ដល់អ្នកឯទៀតដែរ ដ្បិតថា ព្រះសហគមន៍របស់យើង មិនមែនជាក្រុមមួយដែលចង្អៀតចង្អល់ តែជាក្រុម
មួយដែលបើកទ្វារ បើកបង្អួច ដើម្បីមើលឃើញទុក្ខលំបាកនិងមើលឃើញនូវភាពងងឹតក្នុងជីវិតរបស់បងប្អូន
ឯទៀតៗ និងដើម្បីធ្វើឲ្យពិភពលោករបស់យើង ទៅជាពិភពលោកដែលទទួលសេចក្តីសុខ ដូចព្រះយេស៊ូវ
មានព្រះបន្ទូលថា៖ "...ពីភូមិមួយទៅភូមិមួយ សូមជម្រាបសួរគេ និង សូមឲ្យគេទទួលសេចក្តីសុខពីព្រះ ជា
ម្ចាស់..."។ យើងជាគ្រីស្ទបរិស័ទ គឺជាគ្រីស្ទទុក មានន័យថា ជាតំណាងរបស់ព្រះគ្រីស្ទ តួនាទីរបស់យើង
គឺថែរក្សាជំនឿ និងប្រកាសជំនឿដែលយើងមាននោះផង។ ថ្ងៃនេះយើងសូមអរព្រះគុណព្រះជាម្ចាស់និង
សូមព្រះអង្គជួយឲ្យព្រះសហគមន៍របស់យើងទៅជាសញ្ញាសម្គាល់នៃវត្តមានរបស់ព្រះជាម្ចាស់សម្រាប់មនុស្ស
យ៉ាងច្រើននៅក្នុងពិភពលោកទាំងមូលផង។

អាម៉ែន។

BÀI GIẢNG CỦA ĐỨC CHA OLIVIER SCHMITTHAEUSLER

Giáo họ vạn lịch Ngày 10/07/2014

Quý Cha cùng anh chị em thân mến!

Trong bài đọc 1, ông Mô-sê cho chúng ta thấy Thiên Chúa là cha mẹ, luôn chăm sóc dân Người. Trong bài Phúc Âm, Đức Giê-su kêu gọi chúng ta loan báo Tin Mừng. Trong khoảng thời gian 2 ngày qua tôi đi thăm anh chị em, tôi thấy các giáo họ của trung tâm Mê-kông luôn quan tâm đến việc gìn giữ đức tin Ki-tô giáo của chúng ta, giống như Thiên Chúa gìn giữ chúng ta như cha mẹ vậy. thật ra, Giáo hội là Mẹ của chúng ta, có vai trò trước tiên hết sức quan trọng là dạy giáo lý.

Điều đầu tiên, con cái của chúng ta được đón nhận đức tin từ ông bà cha mẹ, những người luôn gìn giữ cho chúng có đức tin, biết cầu nguyện, biết đọc kinh, tham dự Thánh lễ, biết nghe Lời Chúa; giáo dục cho chúng có đạo đức theo cách của Đức Giê-su trong đời sống của chúng. Tại mỗi nơi mà tôi đến, tôi thấy có hội Thánh Tâm, hội con Đức Mẹ,... Những hội này giúp cho người Ki-tô hữu có đức tin. Đây chính là cách giáo dục của Giáo hội, là mẹ của các Ki-tô hữu. Có nghĩa chúng ta là Giáo hội. Chúng ta chú tâm gìn giữ đức tin mà chúng ta được lưu truyền từ ông bà cha mẹ, đức tin mà chúng ta đón nhận từ các Tông Đồ. Giáo hội của chúng ta có sức sống đến ngày hôm nay, đã hơn 2000 năm rồi, cũng chỉ vì người tín hữu luôn chú tâm đến việc lưu truyền đức tin Tông truyền từ Đức Mẹ, từ Đức Giê-su là người lập nên Giáo hội. Và chúng ta ngồi nơi đây cũng sẽ lưu truyền đức tin cho con cháu của chúng ta. Tôi xin cảm ơn quý cha, thầy và anh chị em. Đặc biệt Ban hành giáo, những người giúp cho Giáo hội của chúng ta vững mạnh bằng cách anh chị em biết xây dựng một phương pháp giáo dục giúp cho người tín hữu có đức tin.

Điều thứ hai, như chúng ta được nghe trong bài Tin Mừng, Đức Giê-su sai các Tông đồ từng 2 người một đi khắp nơi. Ngài không muốn cho các Tông đồ hay những người đi theo chỉ ở bên cạnh Ngài mãi, nhưng Người sai từng 2 người đi loan báo Tin Mừng, đi nói về Nước Trời ở khắp mọi nơi, chữa người bệnh được lành, đem bình an của Thiên Chúa đến cho họ. Đây là điều mà tôi muốn anh chị em hãy thật sự lưu tâm. Xin anh chị em hãy gìn giữ đức tin của mình và hãy trở thành chứng nhân của đức tin ấy như các tông đồ thuở sơ khai.

Từ ban đầu, Đức Giê-su đã chọn 72 môn đệ và sai họ đi khắp nơi khác nhau. Hôm nay, Đức Giê-su cũng lựa chọn chúng ta đi làm chứng nhân cho đức tin. Bởi vì đức tin mà chúng ta đón nhận không chỉ dành cho chúng ta mà thôi. Ki-tô giáo là một tôn giáo rao giảng Tin Mừng về Đức Ki-tô. Như xưa Người phán trước khi lên trời, Người sai chúng ta đi đến tận cùng trái đất, làm phép rửa nhân danh Cha và Con và Thánh Thần cho tất cả những người tin. Các Tông đồ đã lưu truyền Tin Mừng cho

chúng ta gìn giữ. Các Ngài cũng cho chúng ta loan báo Tin Mừng cho mọi người, cho họ được nghe. Việc loan báo Tin Mừng không phải là chúng ta đi khuyên dụ cho người ta yêu Đức Giê-su, mà chúng ta trình bày Tin Mừng đó bằng cách sống của chúng ta, trong thôn xóm với những người Ki-tô hữu khác và với cả những người không phải là Ki-tô giáo. Chúng ta làm bằng cách tạo nên một bầu khí sao cho người khác nhận ra Giáo hội chia sẻ một gia sản đặc biệt mà chúng ta đón nhận từ Thiên Chúa: đó chính là sự sống. Chúng ta đón nhận sự sống đó khi chúng ta chịu Phép Rửa tội, khi rước lễ, khi lãnh nhận các Bí tích,... Sự sống này không phải chỉ dành cho riêng ta, nhưng là dành cho tất cả mọi người. Bởi vậy chúng ta phải suy nghĩ xem làm thế nào để cho mọi người đón nhận sự sống này, như chúng ta được đón nhận từ Đức Giê-su.

Nhân cơ hội 3 năm Bác ái này, tôi mời gọi anh chị em hãy có đôi mắt biết nhìn, để nhìn thấy tất cả những đau khổ đang xảy ra: thấy được có những con người mất hy vọng, đau khổ, lang thang bên lề đường, lạc lối trong cuộc đời của họ. Thật ra chúng ta không thể cứu độ tất cả mọi người, nhưng chúng ta cũng nên cố gắng bằng hết khả năng. Chẳng hạn như mới đây, chúng ta đã có trung tâm mồ côi ở Hồ Gai. Đó là một dấu chứng mà chúng ta đã có. Ở những nơi khác còn nhiều người nữa, số thì thiếu lương thực, số thì gặp những vấn đề khác,... Chúng ta cần phải suy nghĩ xem nên làm gì để trở thành dấu chỉ cho đời sống huyền nhiệm mà chúng ta nhận được từ Đức Giê-su. Mong rằng Hội từ thiện cũng có những hành động thiết thực trong vấn đề này.

Tóm lại, chúng ta cần phải nhớ những điều quan trọng này: thứ nhất chúng ta phải gìn giữ đức tin của chúng ta. Thứ hai chúng ta phải chia sẻ đức tin của mình, chia sẻ tình yêu mà chúng ta đón nhận từ Đức Giê-su cho người khác. Bởi vì Giáo hội của chúng ta không phải là một nhóm người hẹp hòi mà là một nhóm mở. Mở để thấy được những đau khổ, tăm tối trong cuộc đời của những anh chị em bên cạnh. Mở để làm cho thế giới của chúng ta đón nhận bình an như Đức Giê-su đã phán: “Từ làng này qua làng khác, anh em hãy chào hỏi và chúc bình an cho họ...”. Chúng ta là Ki-tô hữu, cũng là Tông đồ. Nghĩa là chúng ta đại diện cho Đức Ki-tô, nhiệm vụ của chúng ta là gìn giữ và loan truyền đức tin mà chúng ta được đón nhận.

Hôm nay chúng ta tạ ơn Chúa. Xin Ngài ban bình an cho Giáo họ của chúng ta, để chúng ta trở nên dấu chứng về

sự hiện diện của Thiên Chúa cho mọi người trên toàn thế giới. Amen.

6

ព្រះវិហារសន្តប្រុងស្ទ័រ សារីយេ (វត្តចំប៉ា)

- ព្រះវិហារសន្តប្រុងស្ទ័រ សារីយេ (វត្តចំប៉ា)
- អាស័យដ្ឋាន៖ ភូមិជ្រោយអំពិល ឃុំ ក្បាលគោ ស្រុកកៀនស្វាយ ខេត្តកណ្តាល
- ប្រធានក្រុមប្រឹក្សា៖ លោក ត្រាន់
- ទូរស័ព្ទទំនាក់ទំនង៖ ០១២ ៣០ ៤០ ៨៥

រូបថតអនុស្សាវរីយ៍ក្នុងដំណើរការ

សូនកិច្ចនៅព្រះសហគមន៍ចំប៉ា

អធិប្បាយគម្ពីរដំណឹងល្អដោយ លោកអភិបាល អូលីវីយេ នៅព្រះវិហារចំប៉ា ថ្ងៃទី ១២/០៧/២០១៤

លោកឪពុក និង បងប្អូនជាទីស្រឡាញ់!

ថ្ងៃនេះក្នុងព្រះគម្ពីរដំណឹងល្អមានព្រះបន្ទូលមួយដែលគួរឲ្យយើងចាប់អារម្មណ៍សម្រាប់ជាប្រយោជន៍ដល់ព្រះសហគមន៍របស់យើង និងសម្រាប់ណែនាំដល់ការរស់នៅរបស់យើងដែរគឺ៖ ទីមួយ " ឲ្យយើងដែលជាសិស្សរបស់ព្រះយេស៊ូដឹងថា យើងមានត្រូវតែមួយគឺព្រះយេស៊ូ"។ ថ្ងៃនេះព្រះយេស៊ូ មានព្រះបន្ទូលមកយើងថា ប្រសិនបើយើងជាសិស្សចេះបានដូចគ្រូនោះល្មមគ្រប់គ្រាន់ហើយ។ ព្រះបន្ទូលនេះណែនាំឲ្យយើងគិតថាតើយើងត្រូវធ្វើដូចម្តេចដើម្បីឲ្យយើងទាំងអស់គ្នាចេះបានដូចព្រះយេស៊ូដែលជាគ្រូរបស់យើង? តាមពិត នេះជាកូនារីរបស់លោកឪពុក បងប្រុស បងស្រី អ្នកអប់រំជំនឿ ដែលត្រូវគិតថា តើត្រូវធ្វើដូចម្តេចដើម្បីបញ្ជូនបន្តជំនឿ ដែលយើងបានទទួលពីក្រុមគ្រីស្ទទុកមក ទៅឲ្យបងប្អូនបានចេះ និងមានជំនឿ? ប៉ុន្តែយើងមិនទម្លាក់បន្ទុកនេះឲ្យតែ លោកឪពុក បងប្រុស បងស្រី ឬ តែលើអ្នកអប់រំជំនឿទេ ដ្បិតថា លោកតា លោកយាយ ឪពុកម្តាយ ក្រុមគ្រួសារសំខាន់ណាស់ ដ្បិតលោកក៏មានកូនារីណែនាំកូនចៅរបស់ខ្លួនឲ្យក្លាយទៅជាសិស្សដ៏ល្អរបស់ព្រះយេស៊ូដូចព្រះយេស៊ូដែរ។ សេចក្តីនេះគឺខ្ញុំចង់ជំរុញដល់បងប្អូនដែលជាឪពុកម្តាយក្នុងគ្រួសារនីមួយៗ សូមយកចិត្តទុកដាក់ធ្វើជាគ្រូណែនាំឲ្យ កូនចៅរបស់ខ្លួន មានចំណេះដឹង ចេះស្រឡាញ់ព្រះយេស៊ូ ស្គាល់ព្រះយេស៊ូ និងយល់ដឹងអំពីព្រះសហគមន៍របស់យើងដែរ។ ទីពីរ "រស់នៅដែលមានតែចំណេះដឹង មិនគ្រប់គ្រាន់ទេ ប៉ុន្តែត្រូវរស់នៅជាអ្នកបម្រើដូចម្ចាស់របស់ខ្លួន"។ សម្រាប់យើងដែលជាសាវ័ករបស់ព្រះយេស៊ូ នោះយើងត្រូវតែរស់នៅជាអ្នកបម្រើដូចព្រះយេស៊ូជាម្ចាស់របស់យើងដែរ។ ព្រះយេស៊ូជាម្ចាស់របស់យើង ព្រះអង្គមិនដែលបង្ហាញអំពីអំណាចដើម្បីសង្កត់សង្កិនលើគេទេ គឺព្រះអង្គរស់នៅក្នុងឋានៈជាអ្នកបម្រើ ដែលយើងត្រូវតែយកទុកក្នុងដួងចិត្ត ទុកជាគំរូរបស់យើង។ មានគំរូពីរដ៏សំខាន់គឺ៖

១/ "អំពីអ្នកដ៏សប្បុរសដែលលាងរបូសឲ្យគេ"។ អ្នកដ៏សប្បុរស ដែលកំពុងអង្គុយលុតជង្គង់នៅមុខអ្នកដែលត្រូវ របូសគឺជាព្រះយេស៊ូ រីឯអ្នកដែលត្រូវរបូសគឺយើង។ សូមឲ្យយើងដឹងថា សព្វថ្ងៃពេលណាព្រះយេស៊ូឃើញយើងពិបាកចិត្ត ពេលណាព្រះអង្គឃើញយើងអស់សង្ឃឹម... ពេលនោះព្រះអង្គយាងមកលុតជង្គង់នៅចំពោះមុខយើង ហើយព្រះអង្គ លាងរបូសរបស់យើង គឺព្រះអង្គធ្វើឲ្យយើងជាសះស្បើយ និងមានសេចក្តីសង្ឃឹមឡើងវិញ។

២/ "ព្រះយេស៊ូដែលលាងជើងឲ្យក្រុមសាវ័ក"។ នេះជាការមួយដ៏អស្ចារ្យសម្រាប់យើងដែលជាគ្រីស្ទបរិស័ទដោយសារម្ចាស់របស់ខ្លួន សុខចិត្តធ្វើជាអ្នកបម្រើលាងជើងឲ្យខ្លួន។ ពេលយើងស្តាប់ឮព្រះយេស៊ូមានព្រះបន្ទូលថា "អ្នកបម្រើ បានដូចម្ចាស់ នោះល្មមគ្រប់គ្រាន់ហើយ" នោះណែនាំឲ្យយើងដែលជាអ្នកបម្រើរបស់ព្រះអង្គចង់ធ្វើដូចព្រះអង្គដែរ។ គ្រប់ពេល ព្រះយេស៊ូតែងទន្ទឹងរង់ចាំក្រុមគ្រីស្ទទុក និងអស់អ្នកដែល

ដើរតាមព្រះអង្គ អាចធ្វើតាមគំរូរបស់ព្រះអង្គបាន។ ចំណុចមួយទៀត ដើម្បីធ្វើជាគ្រីស្ទបរិស័ទល្អ នោះយើងត្រូវតែអធិដ្ឋាន ដែលមានទាំងស្តាប់ព្រះបន្ទូលរបស់ព្រះជាម្ចាស់ ទាំងសូត្រធម៌ ទាំងតាំងព្រះកាយ ទាំងចូលអភិបូជា ទាំងទទួលអគ្គសញ្ញានានា ទាំងអស់នេះណែនាំឲ្យយើងមានឱកាស អង្គុយស្តាប់ព្រះបន្ទូលដើម្បីស្គាល់ព្រះយេស៊ូច្បាស់ទៅៗ។ ដូច្នោះ ពេលយើងនិយាយថា យើងជាអ្នកបម្រើដូចព្រះយេស៊ូ គឺយើងត្រូវការយកពេលមកអធិដ្ឋាន ដើម្បីឲ្យព្រះបន្ទូលរបស់ព្រះអង្គ យាងចូលក្នុងយើង និងឲ្យយើងរស់នៅតាមរបៀបរបស់ព្រះយេស៊ូតែម្តង។ នៅថ្ងៃតែងតាំងឧបដ្ឋាក ខ្ញុំបានប្រគល់ព្រះគម្ពីរយ៉ាង ធំឲ្យឧបដ្ឋាកថ្មីខ្ញុំបាននិយាយថា៖ "សូមទទួលព្រះបន្ទូល របស់ព្រះជាម្ចាស់! សូមស្តាប់ព្រះបន្ទូលនិងអនុវត្តតាមព្រះបន្ទូលដែលប្តូរបានស្តាប់នេះក្នុងជីវិតប្រចាំថ្ងៃ"។ សេចក្តីនេះ មិនមែនសម្រាប់តែឧបដ្ឋាកប៉ុណ្ណោះទេ គឺសម្រាប់យើងទាំងអស់គ្នា គឺយើងដែលបានទទួលព្រះបន្ទូលរបស់ព្រះអង្គពីមួយ ថ្ងៃទៅមួយថ្ងៃ។ សូមអនុវត្តតាមព្រះបន្ទូលដែលយើងបានទទួលនោះ ទាំងគិតថា តើយើងត្រូវធ្វើដូចម្តេច? ឬត្រូវធ្វើអ្វី? ។ ចម្លើយ គឺសូមឲ្យយើងមើលទៅព្រះយេស៊ូ ដែលព្រះអង្គជាអ្នកសប្បុរសលាងរូបសង្ឃឹមអ្នករងគ្រោះ និងសូមឲ្យយើងមើលទៅ ព្រះយេស៊ូដែលជាអ្នកបម្រើលាងជើងឲ្យក្រុមសាវ័ក ទាំងអស់នេះហើយដែលជាគំរូឲ្យយើងយកទុកនៅក្នុងចិត្តនៅក្នុងកែវ ភ្នែករបស់យើងគ្រប់ពេលវេលា ដើម្បីឲ្យយើងទៅជាគ្រីស្ទបរិស័ទដ៏ល្អប្រសើរ។ ថ្ងៃនេះយើងអរព្រះគុណព្រះជាម្ចាស់ ទីមួយសម្រាប់ក្រុមគ្រួសារទាំងអស់ដែលបានធ្វើជាគ្រូ ដោយបានបង្រៀន ដល់កូនចៅរបស់ខ្លួន ឲ្យទៅជាសិស្សល្អ មានចំណេះដឹង មានសេចក្តីសង្ឃឹម មានជំនឿដូចគ្នារបស់យើង គឺដូចព្រះយេស៊ូ។ ទីពីរយើងអរព្រះគុណព្រះជាម្ចាស់ សម្រាប់ជីវិតរបស់យើងដែលយើងបានទទួលពីព្រះអង្គដើម្បីឲ្យយើងទៅជាអ្នកបម្រើ ដូចព្រះយេស៊ូដែលព្រះអង្គជាអ្នកបម្រើដ៏ស្មោះត្រង់របស់ព្រះជាម្ចាស់។

ខ្ញុំសូមជូនពរនិងអធិដ្ឋានសម្រាប់បងប្អូនទាំងអស់ សូមឲ្យមណ្ឌលសកម្មភាពទន្លេមេគង្គរបស់យើងរីកចម្រើនថែមទៀត។ យើងរីកចម្រើន ដោយសារយើងជាសិស្សល្អដូចគ្រូ និងជាអ្នកបម្រើល្អដូចម្ចាស់ គឺដូចព្រះយេស៊ូដែលជាម្ចាស់របស់យើង។ សូមព្រះបិតាជាម្ចាស់បំភ្លឺយើងថែមទៀត ដើម្បីឲ្យជីវិតរបស់យើងភ្ជាប់ជាមួយព្រះយេស៊ូយ៉ាងពិតប្រាកដ ដោយដឹងថា ព្រះកាយដែលយើងនឹងទទួលនៅពេលនេះ គឺជាព្រះយេស៊ូផ្ទាល់ ដែលព្រះអង្គយាងចូលនៅក្នុងខ្លួនយើង ដើម្បីឲ្យយើងទៅជាផ្លូវតែមួយជាមួយព្រះអង្គឲ្យជីវិតរបស់យើងទៅជាជីវិតដ៏ល្អប្រសើរសម្រាប់បងប្អូនទៀតៗ ជាពិសេស ឲ្យយើងទៅអញ្ជើញបងប្អូនទាំងអស់មកចូលរួមលើកតម្កើងព្រះជាម្ចាស់ និងអរព្រះគុណព្រះអង្គ រួមជាមួយព្រះ សហគមន៍របស់យើង។ អាម៉ែន។

BÀI GIẢNG CỦA ĐỨC CHA OLIVIER SCHMITTHAEUSLER

Giáo xứ Chompa Ngày 12/07/2014

Quý Cha cùng anh chị em thân mến!

Lời Chúa trong bài Tin Mừng hôm nay khiến chúng ta cần phải quan tâm. Bởi vì nó giúp rất nhiều cho giáo xứ cũng như dẫn lối cho đời sống của chúng ta. Đó là:

Thứ nhất: “Xin cho chúng ta là môn đệ của Đức Giê-su biết rằng: chúng ta chỉ có một người Thầy duy nhất là Đức Giê-su”. Hôm nay, Đức Giê-su phán cùng chúng ta rằng nếu người môn đệ hiểu biết được như Thầy là đủ rồi. Lời Chúa phán khiến cho chúng ta phải nghĩ rằng: chúng ta phải làm sao để được hiểu biết giống như Đức Giê-su? Thật ra đây là vai trò của Linh mục, tu sĩ, giáo lý viên, những người phải nghĩ rằng: phải làm sao để lưu truyền đức tin Tông truyền cho anh chị em khác hiểu và tin? Nhưng chúng ta không quẳng gánh nặng này cho các linh mục, tu sĩ hay giáo lý viên. Bởi vì ông bà cha mẹ trong gia đình rất quan trọng. Quý vị cũng có vai trò hướng dẫn con cháu mình trở thành người môn đệ tốt của Đức Giê-su giống như Đức Giê-su. Điều này nghĩa là tôi muốn thúc đẩy những bậc làm cha mẹ trong mỗi gia đình, hãy chú tâm đến vai trò làm người thầy hướng dẫn cho con cháu của mình có sự hiểu biết và yêu mến Đức Giê-su, nhận ra Đức Giê-su và hiểu về Giáo hội của chúng ta nữa.

Thứ hai: “Sống mà chỉ có tri thức thôi thì không đủ, mà còn phải biết phục vụ như chính Chúa của mình”. Đối với những người là môn đệ của Đức Giê-su như chúng ta, thì chúng ta phải biết trở thành người tôi tớ như Đức Giê-su vậy. Đức Giê-su là Chúa của chúng ta, Ngài không bao giờ tỏ quyền lực để chà đạp người khác, nhưng Ngài sống với tư cách là người tôi tớ của mọi người. Chúng ta phải ghi khắc trong tâm khảm điều này để nó trở thành gương mẫu cho chúng ta. Có hai mẫu gương rất quan trọng:

1) “Về một người giàu lòng nhân ái rửa vết thương cho người khác”. Một người nhân từ đang quỳ gối trước mặt anh em chính là Đức Giê-su. Còn người thân mang đầy vết thương chính là chúng ta. Xin cho chúng ta biết rằng, hằng ngày, khi Ngài thấy chúng ta buồn khổ, mất hy vọng, ... khi đó, Ngài sẽ hiện đến quỳ trước mặt chúng ta, rồi Ngài rửa vết thương cho chúng ta, nghĩa là Ngài làm cho chúng ta được lành mạnh và thấp lại ngọn lửa hy vọng cho chúng ta.

2) “Một Đức Giê-su rửa chân cho các Môn đệ”. Đây là một hành động tuyệt vời, thậm chí dành cho người Ki-tô hữu chúng ta. Bởi vì Chúa của chúng ta bằng lòng làm người nô lệ rửa chân cho chúng ta. Khi chúng ta nghe Đức Giê-su phán rằng: “tôi tớ được như chủ là đủ rồi”, khiến cho chúng ta là tôi tớ của Ngài cũng muốn làm giống như Ngài. Bất kì lúc nào Đức Giê-su cũng trông chờ cho các Tông Đồ và những người

đi theo Ngài làm cho được theo mẫu gương đó.

Một điều nữa, đó là, để trở thành một người Ki-tô hữu tốt, chúng ta phải cầu nguyện, bao gồm cả lắng nghe Lời Chúa, đọc kinh, Châu Thánh Thể, tham dự Thánh lễ và lãnh nhận các Bí tích. Tất cả sẽ tạo cho chúng ta có cơ hội được ngồi lắng nghe Lời Chúa, để hiểu Đức Giê-su càng ngày càng rõ hơn. Bởi vậy, khi chúng ta nói rằng, chúng ta là người tột tở như Đức Giê-su, là chúng ta phải biết dùng thời gian để cầu nguyện, để cho Lời Chúa thấm vào trong ta, để chúng ta có thể sống như chính cách thức của Đức Giê-su.

Vào ngày phong chức phó tế, tôi có trao một quyển Thánh Kinh rất lớn cho tân phó tế. tôi đã nói rằng: “Xin hãy nhận lấy Lời Chúa! Hãy lắng nghe và thực hành theo Lời Chúa mà em được nghe trong đời sống thường ngày”. Điều này không chỉ dành cho phó tế mà thôi, nhưng còn dành cho tất cả chúng ta, những người được đón nhận Lời Chúa hằng ngày. Xin hãy thực hành theo Lời Chúa mà chúng ta được đón nhận đó. Đồng thời cũng cần phải suy nghĩ xem, chúng ta cần phải làm sao? Và cần phải làm gì? Câu trả lời xin chúng ta hãy chiêm ngắm Đức Giê-su, một con người giàu lòng nhân từ rửa vết thương cho người gặp nạn. và xin chúng ta hãy chiêm ngắm một Đức Giê-su là người tột tở rửa chân cho các môn đệ. Tất cả những điều này là những mẫu gương mà chúng ta phải nằm lòng, nằm trong ánh mắt của chúng ta mọi lúc, để chúng ta có thể trở thành người Ki-tô hữu tốt lành.

Hôm nay chúng ta tạ ơn Chúa. Thứ nhất về các gia đình đã sống một cuộc đời của người thầy giáo dục cho con cháu của mình trở thành một người học trò tốt, có tri thức, có đức cậy, đức tin giống như Thầy của chúng ta là Đức Giê-su. Thứ hai, về sự sống mà chúng ta được đón nhận từ Thiên Chúa. Để chúng ta có thể trở thành người tột tở như Đức Giê-su, Đấng là Người Tột Trung của Thiên Chúa.

Tôi xin cầu chúc và cầu nguyện cho tất cả anh chị em. Xin cho trung tâm Mê-kông của chúng ta phát triển hơn nữa. Chúng ta phát triển vì chúng ta là người môn đệ tốt giống Thầy. Đồng thời cũng là người tột tở giống Đức Giê-su là người tột tở và là Chúa của chúng ta. Xin Thiên Chúa là Cha soi sáng cho chúng ta hơn nữa, để cuộc đời của chúng ta liên kết mật thiết với Đức Giê-su. Bởi vì chúng ta biết rằng, Minh Thánh Chúa mà chúng ta sẽ được rước lát nữa đây, là chính Đức Giê-su ngự vào trong lòng chúng ta và ban cho chúng ta được nên một với Ngài. Để cho cuộc đời của chúng ta trở thành một cuộc đời tốt đẹp dành cho những người xung quanh. Đặc biệt, xin cho chúng ta biết mời gọi tất cả mọi người đến cùng hòa chung câu ca ngợi khen Thiên Chúa và tạ ơn Thiên Chúa cùng với Giáo hội của chúng ta. Amen.

រូបថតអនុស្សាវរីយ៍ក្នុងដំណើរទស្សនកិច្ចនៅ
ព្រះសហគមន៍ចំប៉ា

រូបថតអនុស្សាវរីយ៍ក្នុងដំណើរទស្សនកិច្ចនៅ
ព្រះសហគមន៍ចំប៉ា

អធិប្បាយគម្ពីរដំណើរការ ដោយលោកអភិបាល អូស៊ីវីយេ នៅព្រះវិហារចំប៉ាភូមិពិធីលាមថ្ងាសជូនមេក្នុងន ១៣០ នាក់ ថ្ងៃទី ១៣/០៧/២០១៤

លោកឪពុក! បងប្អូនជាទីស្រឡាញ់!

ថ្ងៃនេះជាថ្ងៃបញ្ចប់ដំណើរការសុខទុក្ខរបស់ខ្ញុំ នៅមណ្ឌលសកម្មភាពទន្លេមេគង្គ ជាឱកាសមួយដែលខ្ញុំសូមសរុបនូវអ្វីដែលខ្ញុំបានឃើញ និងបទពិសោធដែលខ្ញុំបានទទួលក្នុងរយៈពេល៥ថ្ងៃកន្លងមក៖ ចំណុចទីមួយ ដូចយើងបានស្តាប់នៅក្នុងគម្ពីរដំណើរការ មានបុរសម្នាក់ចេញទៅព្រោះគ្រាប់ពូជ។ ពិតមែននៅតំបន់សកម្មភាពទន្លេមេគង្គ តាំងពីប៉ុន្មានឆ្នាំកន្លងមកព្រះជាម្ចាស់បានសាបព្រោះគ្រាប់ពូជដោយពីមុនមានលោកឪពុក ទីនេះពេលនេះមានលោកឪពុកវីរឆ័យ និងលោកឪពុកនីកុនដែលបន្តសាបព្រោះណែនាំឲ្យព្រះសហគមន៍របស់យើងមានផ្លែ យ៉ាងច្រើន។ ដូច្នេះ ខ្ញុំសូមអរព្រះគុណព្រះជាម្ចាស់ សម្រាប់ជីវិតព្រះសហគមន៍តាម កន្លែងនីមួយៗ ដែលមានគ្រីស្ទបរិស័ទ យកចិត្តទុកដាក់អធិដ្ឋាន និងយកចិត្តទុកដាក់បម្រើព្រះសហគមន៍។ សម្រាប់ខ្ញុំព្រះសហគមន៍នៅតំបន់សកម្មភាពទន្លេ មេគង្គ គឺប្រៀបបាននឹងគ្រាប់ពូជមួយគ្រាប់ដែលឲ្យផលជា១០០គ្រាប់។

ចំណុចទីពីរ ក្នុងរយៈពេលប្រាំថ្ងៃនេះ នៅគ្រប់ទីកន្លែង ខ្ញុំបានសង្កេតឃើញថា

១/"ព្រះសហគមន៍ដែលមានជីវិត"។ ប្រហែលពេលខ្លះលោកឪពុកអស់កម្លាំងប៉ុន្តែព្រះសហគមន៍របស់យើងនៅតែមានជីវិតដ្បិតពីមួយជំនាន់ទៅមួយជំនាន់ យើងមានក្មេងៗ មានយុវជន មានមនុស្សចាស់ ដែលបានចូលរួមជំរុញ ឲ្យព្រះសហគមន៍របស់យើងទៅមុខបាន ។

២/"ខ្ញុំបានឃើញព្រះសហគមន៍ដែលមានលក្ខណៈជាក្រុមគ្រួសារ ដោយមានលោកគង្វាលជួយលើក ទឹកចិត្តបងប្អូនគ្រប់ពេលហើយបងប្អូនចេះសម្រុះសម្រួលគ្នា"។ ទាំងគណៈកម្មការព្រះសហគមន៍និងលោកឪពុកស្គាល់បងប្អូនទាំងអស់គ្រប់ៗគ្នា។ ចំណុចនេះសំខាន់ណាស់ ដែលយើងត្រូវតែអរព្រះគុណព្រះជាម្ចាស់ថែមទៀត។

៣/"ខ្ញុំបានឃើញព្រះសហគមន៍ដែលចេះជួយគ្នាទៅវិញទៅមកនិងមានសាមគ្គីភាព"។ តាមព្រះសហគមន៍យើងនីមួយៗមានគណៈកម្មការផ្សេងៗ ដូច្នេះយើងត្រូវជំរុញថែមទៀតដោយចាប់អារម្មណ៍ដល់បង ប្អូនយើងដែលមានជំងឺ ដែលខ្វះខាតដែលស្លាប់ ដែលជិតដាច់ដង្ហើមស្លាប់ជាដើម...។ យើងមិនមែនជួយតែលុយ តែអង្ករប្រ ជួយដឹកអ្នកជំងឺទៅមន្ទីរ ពេទ្យទេ ប៉ុន្តែសំខាន់ទៅទៀត គឺយើងជួយដោយការអធិដ្ឋាន ដូចជាទៅ អធិដ្ឋានតាមផ្ទះជាដើមដែលនេះគឺជាសញ្ញាមួយដ៏អស្ចារ្យរបស់យើង ជាព្រះសហគមន៍ជាក្រុមគ្រួសារ ដែលចេះជួយគ្នាទៅវិញទៅមក។

៤/"ខ្ញុំបានឃើញថា លោកឪពុកនិងបងប្រុស បានបំពេញតួនាទីជាគង្វាលដ៏សប្បុរសដោយស្រឡាញ់ ប្រជារាស្ត្ររបស់ខ្លួន"។ ខ្ញុំសូមអរគុណលោកឪពុកវីរឆ័យ ពេលបានឯកភាពមកទីនេះ កាលនោះគាត់ភ័យខ្លះៗដែរ ប៉ុន្តែឥឡូវលោក ឪពុកបានចូលក្នុងជីវិតរបស់ព្រះសហគមន៍យ៉ាងជ្រៅដោយបានណែនាំឲ្យព្រះសហគមន៍តាមកន្លែងនីមួយៗរីកចម្រើនឡើង។ លោកឪពុកជាគង្វាលដ៏សប្បុរសដែលបានថែរក្សា និងស្រឡាញ់បងប្អូនទាំងអស់ ដូចព្រះយេស៊ូមានព្រះបន្ទូលថា៖ "គង្វាលសប្បុរសស្គាល់សម្លេងនិងឈ្មោះចៀមរបស់ខ្លួន " នេះជាអ្វីដែលខ្ញុំបានឃើញជាក់ស្តែង។

៥/"ខ្ញុំបានឃើញទុក្ខលំបាករបស់ព្រះសហគមន៍យើងនៅតាមកន្លែងនីមួយៗ"។ យើងជាជនអន្តោប្រវេសន៍ពីប្រទេសវៀតណាមមករស់នៅលើទឹកដីខ្មែរ យើងជួបការលំបាកច្រើន។ តាមភូមិនីមួយៗមានបញ្ហាអំពីដីធ្លី អំពីទីតាំងអំពីទំនាក់ទំនង អំពីការសិក្សាសម្រាប់កូនក្មេង... យើងបានជួបប្រទះ ហើយយើងក៏បានតស៊ូយ៉ាងច្រើនណាស់ដែរ។ ការតស៊ូ សំខាន់ណាស់ ដែលនាំឲ្យយើងអាចចាក់ឫសនៅលើទឹកដីកម្ពុជាបាន ឲ្យយើងរីកចម្រើនបន្តិចម្តងៗ និងបង្កើតផលផ្លែច្រើន តទៅទៀត។ ពេលខ្ញុំដើរតាមភូមិនីមួយៗ ខ្ញុំឃើញបងប្អូនមានកម្រិតជីវភាពខុសៗគ្នា និងដោយសារយើងជាគ្រួសារតែមួយ នោះខ្ញុំសូមឲ្យបងប្អូនចេះជួយគ្នាទៅវិញទៅមក ដូចក្រុមគ្រីស្ទទុកពីដើម គឺអ្នកដែលបានច្រើន ត្រូវនឹកគិតដល់អ្នកដែលខ្វះខាត...។ អ្វីដែលខ្ញុំបានឃើញគឺបងប្អូនមានទុក្ខលំបាក ប៉ុន្តែបងប្អូនមានការតស៊ូក៏ច្រើនដែរ ដែលនឹងនាំឲ្យបងប្អូន ទទួលជោគជ័យ និងមានជីវិតដ៏បរិបូណ៌។

ចំណុចទីបី ខ្ញុំសូមអញ្ជើញបងប្អូនឲ្យរីកចម្រើនថែមទៀតនៅក្នុងចំណុចខ្លះៗ ដោយ ៖

១/"ខ្ញុំសូមបងប្អូនយកចិត្តទុកដាក់អធិដ្ឋាន ដើម្បីឲ្យព្រះសហគមន៍របស់យើងទៅជាផ្លូវតែមួយ"។ ដោយសារថានៅក្នុងព្រះសហគមន៍របស់យើង ជួនកាលយើងមានគំនិតប្លែកពីគ្នា ប៉ុន្តែយើងត្រូវរិះគិតថាត្រូវធ្វើយ៉ាងណាឲ្យយើងទៅ ជាផ្លូវតែមួយ

វិញ ដូចព្រះជាម្ចាស់ដែលជាព្រះបិតា ព្រះបុត្រានិងព្រះវិញ្ញាណ ដ៏វិសុទ្ធជាឆ្លងតែមួយដែរ។

២/"ខ្ញុំសូមបងប្អូនយកចិត្តទុកដាក់អធិដ្ឋាន ដើម្បីឲ្យបងប្អូនយើង យើងអាចចូលក្នុងសង្គមមត៌ជាបាន"។ ដោយសារការអធិដ្ឋាន នោះអាចជួយឲ្យកូនៗរបស់យើង ក្រុមគ្រួសាររបស់យើង ទៅជាឆ្លងតែមួយទាំងនៅក្នុងប្រទេសកម្ពុជាផង និងទាំងនៅក្នុងពិភពលោកទាំងមូលផង ដែលនាំឲ្យជីវិតរបស់យើងមានអំណរនិងសេចក្តីសុខ។ ដូច្នេះយើងត្រូវតែអធិដ្ឋាន សូមព្រះជាម្ចាស់ជួយយើង ព្រោះការអធិដ្ឋានណែនាំឲ្យយើងចេះស្តាប់គ្នា យល់ចិត្តគ្នា លើកលែងទោសឲ្យគ្នា ស្រឡាញ់គ្នាទៅវិញទៅមកយ៉ាងពិតប្រាកដមែន។

៣/"ខ្ញុំសូមបងប្អូនយកចិត្តទុកដាក់បន្ថែមទៀតអំពីធម៌មេត្តាករុណាទាំងនៅក្នុងព្រះសហគមន៍និងនៅក្រៅព្រះសហគមន៍"។ យើងបង្ហាញធម៌មេត្តាករុណាពីខាងក្នុងព្រះសហគមន៍ ដើម្បីឲ្យយើងទៅជាសញ្ញាសម្គាល់ថា យើងជាបងប្អូនគ្នាដែលចេះជួយគ្នាទៅវិញទៅមកពិតមែន ហើយយើងរួមគ្នាបង្ហាញ ធម៌មេត្តាករុណានោះដល់មនុស្សទាំងអស់ដែរ។

៤/ "ខ្ញុំសូមបងប្អូនតាមកន្លែងនីមួយៗ ពង្រីកពង្រឹងថែមទៀតនូវសមាគមគ្រីស្ទបរិស័ទ"។ កន្លងមកយើងមានក្រុមព្រះបេះដូងព្រះយេស៊ូ ដែលបានជួយព្រះសហគមន៍ជាច្រើនក្នុងការអធិដ្ឋាន ក្នុងកិច្ចការសង្គហៈ និងក្នុងកិច្ចការរបស់លោកឪពុកផង។ ដូច្នេះសមាគមគ្រីស្ទបរិស័ទសំខាន់ណាស់ហើយប្រសិនបើយើងពង្រីកពង្រឹងសមាគមក្រុមព្រះបេះដូងព្រះយេស៊ូឬក្រុមផ្សេងៗទៀតណា ដែលអាចជួយឲ្យព្រះសហគមន៍របស់យើងរឹងមាំ ទៅកន្លែងខ្លះទៀត នោះក៏ល្អដែរ។

៥/ "ខ្ញុំសូមបងប្អូនបន្ថែមការថែរក្សាក្រុមគ្រួសារ"។ តាំងពីមុនរៀបការ រហូតដល់ក្រោយពេលរៀបការ ហើយនៅពេលទទួលបានកូន នោះសូមឲ្យក្រុមគ្រួសារនីមួយៗយកចិត្តទុកដាក់ ធ្វើឲ្យក្រុមគ្រួសាររបស់ខ្លួនរីកចម្រើនទៅទៀត ដោយថែរក្សានិងអប់រំដល់កូនៗរបស់ខ្លួន តាមរបៀបជាគ្រីស្ទបរិស័ទ គឺបង្រៀនកូនៗឲ្យចេះស្រឡាញ់ព្រះសហគមន៍ ឲ្យចេះស្រឡាញ់ព្រះយេស៊ូ និងស្រឡាញ់បងប្អូនទៀត។

៦/ "ខ្ញុំសូមឲ្យបងប្អូនជាឪពុកម្តាយ យកចិត្តទុកដាក់ជាមួយកូនៗ"។ ព្រះសហគមន៍បានបង្កើតសាលាបឋមសិក្សាជាផ្លូវការ តាមកន្លែងនីមួយៗ ដូច្នេះសូមឪពុកម្តាយ យកចិត្តទុកដាក់ឲ្យកូនៗរបស់ខ្លួនទៅរៀន និងកុំប្រើកូនៗឲ្យធ្វើការហួសកម្រិត។ ពេលកូនៗមានការសិក្សាល្អ នោះកូនៗនឹងមានការងារល្អធ្វើនៅពេលអនាគតដែលនឹងជួយដល់ឪពុកម្តាយវិញ។ ដូច្នេះសូមតស៊ូដើម្បីឲ្យកូនៗរបស់ខ្លួន បានទទួលចំណេះដឹងយ៉ាងត្រឹមត្រូវ។

៧/ "ខ្ញុំសូមឲ្យបងប្អូនជាឪពុកម្តាយ លោកតា លោកយាយ ពិនិត្យមើលកូនចៅ ដោយដឹងថានៅក្នុងចំណោម កូនចៅរបស់ខ្លួន មានអ្នកខ្លះគេមានការត្រាស់ហៅហើយ ដោយខ្លះចង់ទៅជាជួនជី និងខ្លះចង់ទៅជាបូជាចារ្យ..."។ នៅជ្រៃ ធំ ពេលខ្ញុំសួរថា តើមាននរណាចង់ធ្វើជាបងស្រី ពេលនោះមាន៥០នាក់ដែលលើកដៃ ពេលខ្ញុំសួរខាងប្រុសៗថា អ្នកណា ខ្លះចង់ធ្វើជាបូជាចារ្យ ពេលនោះមាន៣០នាក់លើកដៃ ពួកគេមានអាយុពី៥ទៅ៦ឆ្នាំ។ ពួកគេចង់ធ្វើជាលោកឪពុក ដោយសារពួកគេឃើញរបៀបរបស់នៅដ៏ល្អរបស់លោកឪពុក។ ប៉ុន្តែពេលគេឡើងធំឡើង ការត្រាស់ហៅរបស់គេអាចនឹងបាត់ទៅវិញហើយ គេនឹងដើរតាមសង្គមប្រសិនបើយើងមិនថែរក្សាការត្រាស់ហៅរបស់ពួកគេទេ។ ខ្ញុំសង្ឃឹមថាទេវវិទ្យាល័យដ៏តូចរបស់យើងសព្វថ្ងៃនេះ ប្រហែលនឹងត្រូវសាងសង់ឲ្យធំជាងទៀត ដើម្បីទទួលយុវជនជាច្រើនដែលនឹងចូលរៀន ដូចនៅ រៀតណាមដែរ ហើយខ្ញុំក៏សង្ឃឹមដែរ ថាផ្ទះរបស់ក្រុមបព្វជិតបព្វជិតានីមួយៗ ក៏នឹងតូចពេកដែរ ដោយសារនឹងមានយុវជន យុវនារីជាច្រើននឹងចូលដែរ ប៉ុន្តែ លុះត្រាណា យើងជាព្រះសហគមន៍ យកចិត្តទុកដាក់ថែទាំគេ។ ចំណុចចុងក្រោយ ពេលធ្វើដំណើរជាមួយលោកឪពុកទាំងពីរ ខ្ញុំបានកាត់តាមផ្សារជាច្រើនកន្លែង តាមវាលស្រែ តាមផ្ទះក៏ច្រើនដែរ ប៉ុន្តែយើងមានព្រះសហគមន៍តែប្រាំមួយប៉ុណ្ណោះ ហើយសុទ្ធតែជាសហគមន៍រៀតណាមទៀត។ ដូច្នេះ ខ្ញុំសង្ឃឹមថា បងប្អូនយើងមុខជាអនុញ្ញាតឲ្យលោកឪពុកមានពេលទំនេរខ្លះៗ ដើម្បីគាត់បំពេញ មុខងារជាសាសនទូត ប្រកាសដំណឹងល្អតាមភូមិនានារបស់បងប្អូនខ្មែរ ដើម្បីឲ្យបងប្អូនខ្មែរបានស្តាប់ព្រះបន្ទូលរបស់ព្រះជាម្ចាស់ដែរ។ នៅក្នុង ខេត្តកណ្តាល ទាំងផ្លូវជាតិលេខមួយនិងផ្លូវទៅជ្រៃធំ យើងមានគ្រីស្ទបរិស័ទចំនួន៨០០នាក់ ប៉ុន្តែឥតមានព្រះសហគមន៍ខ្មែរណាមួយសោះ។ ដូច្នេះយើងត្រូវគិត ដើម្បីទៅជាសាសនទូតសម្រាប់បងប្អូនខ្មែរ ដើម្បីឲ្យយើងអាចនិយាយបានថា ពិតមែនព្រះសហគមន៍របស់យើង គឺជាព្រះសហគមន៍របស់ព្រះយេស៊ូ ដូចព្រះអង្គមានព្រះបន្ទូលថា៖ "ចូរទៅប្រកាសដំណឹងល្អដល់ទីដាច់ស្រយាលនៃផែនដី"។ សូមអរព្រះគុណព្រះជាម្ចាស់ សម្រាប់ព្រះសហគមន៍មណ្ឌលសកម្មភាពទន្លេមេគង្គ និងសម្រាប់បងប្អូនទាំងអស់ ជាពិសេសបងប្អូនដែលទទួលអគ្គសញ្ញាណប័ណ្ណសិស្សសិល្បៈ ឲ្យនឹកឃើញថា ដើម្បីទៅជាគ្រីស្ទបរិស័ទល្អ ទីមួយត្រូវអធិដ្ឋាន ទីពីរត្រូវស្រឡាញ់ ទីបីត្រូវប្រកាសដំណឹងល្អ និងទីបួនត្រូវបម្រើព្រះសហគមន៍។ អាមែន។

BÀI GIẢNG CỦA ĐỨC CHA OLIVIER SCHMITTHAEUSLER

Giáo xứ Chompa 13/07/2014

Quý cha và anh chị em thân mến!

Hôm nay là ngày kết thúc chuyến viếng thăm của tôi đến trung tâm Mê-Kông. Đây là dịp để tôi đúc kết lại những gì tôi đã được thấy, cũng như những trải nghiệm của tôi trong 5 ngày vừa qua.

Điều thứ nhất : như chúng ta được nghe trong bài Tin Mừng, có một người ra đi gieo giống. Quả thật, từ nhiều năm qua, tại trung tâm Mê-kông Thiên Chúa đã gieo hạt giống qua cha Tính trước đây. Hiện nay có cha Virachay và cha Nikon tiếp tục gieo để cho giáo hội có thêm nhiều hoa trái. Vì vậy, tôi xin tạ ơn Thiên Chúa về sức sống của Giáo hội tại mỗi nơi mà các Ki-tô hữu đã cố gắng cầu nguyện và phục vụ Giáo hội. Đối với tôi, những họ đạo thuộc trung tâm Mê-Kông ví như một hạt giống sinh lợi gấp trăm.

Điều thứ hai: trong khoảng 5 ngày vừa qua, tại khắp nơi tôi thấy rằng:

1) “Giáo hội hiện sinh”. Cũng có đôi khi các cha rất mệt mỏi, nhưng Giáo hội của chúng ta luôn có sức sống. Bởi vì từ hết vùng này qua vùng khác, chúng ta thấy có trẻ em, có giới trẻ, có cả người già cùng nhau chung tay thúc đẩy cho giáo hội phát triển.

2) “Tôi được thấy Giáo hội là một gia đình, có các vị chủ chăn luôn nâng đỡ tinh thần, đồng thời anh chị em cũng biết hòa thuận với nhau”. Các vị trong Ban hành giáo cũng như các Cha đều thân thiết với anh chị em. Điểm này hết sức quan trọng mà chúng ta cần phải tạ ơn Chúa hơn nữa.

3) “Tôi được thấy một Giáo hội đoàn kết và mọi người biết giúp đỡ lẫn nhau”. Tại mỗi họ đạo, chúng ta có rất nhiều ban ngành đoàn thể. Chúng ta cần đẩy mạnh hơn nữa bằng cách quan tâm hơn nữa đến những anh chị em bệnh hoạn, nghèo đói, tang tóc, hấp hối,... Chúng ta không chỉ giúp tiền, gạo thóc, hay đưa bệnh nhân đến bệnh viện, mà quan trọng hơn nữa là giúp bằng lời cầu nguyện, như giờ kinh gia đình chẳng hạn. Đây là một dấu hiệu tuyệt vời chứng tỏ Giáo hội là một gia đình biết tương thân tương ái lẫn nhau.

4) “Tôi đã được thấy quý cha và quý thầy thể hiện vai trò là vị chủ chăn nhân lành đối với đoàn chiên của mình”. Tôi xin cảm ơn cha Virachay đã chấp nhận đến chịu trách nhiệm nơi đây. Ngày đó cha cũng đã có phần lo lắng, nhưng hiện nay cha cũng đã hòa nhập một cách sâu sắc vào đời sống của họ đạo. Cha đã giúp cho mỗi họ đạo mà mình chịu trách nhiệm được phát triển hơn. Cha chính là vị chủ chăn nhân lành luôn chăm sóc và yêu thương tất cả anh chị em, giống như lời Đức Giê-su phán: “Chủ chăn thì biết nơi ở và tên chiên của mình”. Đây chính là điều mà tôi được chứng kiến một cách cụ thể.

5) “Tôi được thấy những nỗi niềm, đau khổ mỗi họ đạo”. Chúng ta là những người nhập cư từ Việt Nam đến sống trên mảnh đất Campuchia này, chúng ta gặp rất nhiều khó khăn. Tại mỗi xóm làng, chúng ta gặp nhiều khó khăn về vấn đề đất đai, nhà cửa, mối quan hệ, việc học hành của trẻ em,... Chúng ta đã gặp phải và chúng ta cũng đã cố gắng rất nhiều. Chuyện kiên trì, cố gắng rất quan trọng. Nó giúp cho chúng ta có thể bám trụ được trên đất Campuchia này, cũng như chúng ta có thể dần dần phát triển và sinh nhiều hoa trái thêm nữa. Khi đi thăm các xóm làng, tôi thấy mức sống của anh chị em ở mỗi nơi có khác nhau. Nhưng vì chúng ta là một đại gia đình, nên tôi xin anh chị em hãy giúp đỡ lẫn nhau như các Ki-tô hữu tiên khởi: đó là người có của ăn của để hãy nghĩ đến những người thiếu thốn. Những gì tôi được thấy đó là: tuy anh chị em gặp nhiều khó khăn nhưng anh chị em cũng đã cố gắng rất nhiều, để có được những thành công và có một sức sống mãnh liệt.

Điều thứ ba: tôi xin mời gọi anh chị em hãy triển nở hơn nữa ở những điểm:

1) “Xin anh chị em hãy chú tâm đến việc cầu nguyện để giáo hội chúng ta được hiệp nhất nên

một”. Vì trong giáo hội, đôi khi chúng ta có những ý tưởng khác nhau. Nhưng chúng ta cần phải suy nghĩ xem, làm cách nào để chúng ta hiệp nhất nên một, như Thiên Chúa là Cha và Con và Thánh Thần, nhưng là một Thiên Chúa duy nhất.

2) “Xin anh chị em hãy nhớ cầu nguyện để chúng ta có thể dần hòa nhập vào xã hội Campuchia”. Bởi vì việc cầu nguyện đó có thể giúp cho con cái của chúng ta, gia đình của chúng ta có thể hiệp nhất nên một trong cả nước Campuchia, cũng như trên toàn thế giới. Điều đó khiến cho cuộc đời của chúng ta có được niềm vui và bình an. Bởi vậy chúng ta cần phải cầu nguyện, xin Thiên Chúa giúp chúng ta. Thật vậy, cầu nguyện giúp chúng ta biết lắng nghe, thấu hiểu, tha thứ và yêu thương nhau đích thực, chân thành.

3) “Xin anh chị em quan tâm hơn nữa về vấn đề bác ái, cả trong và ngoài giáo hội”. Chúng ta thi hành bác ái ngay trong lòng giáo hội, để chúng ta trở thành dấu chỉ của tình huynh đệ, biết giúp đỡ nhau cách chân tình. Đồng thời, chúng ta cũng cùng nhau thi hành tình bác ái đó cho mọi người.

4) “Xin anh chị em phát triển và củng cố các hội đoàn”. Gần đây, chúng ta có hội Thánh Tâm, đã giúp đỡ các họ đạo rất nhiều trong việc cầu nguyện, từ thiện cũng như giúp đỡ cha xứ. Bởi vậy, các hội đoàn rất quan trọng. Nếu chúng ta phát triển và củng cố, hội Thánh Tâm, hoặc một hội nào khác mà có thể giúp cho họ đạo của chúng ta vững mạnh, đến một số nơi khác là rất tốt.

5) “Xin anh chị em chăm sóc gia đình hơn nữa”. Kể cả trước và sau hôn nhân, khi có con cái, xin mỗi gia đình chú tâm đến việc làm sao cho gia đình của mình phát triển hơn nữa. Bằng cách chăm nom và dạy dỗ con cái mình theo truyền thống Ki-tô hữu. Nghĩa là dạy cho con cái biết yêu mến giáo hội, yêu mến Đức Giê-su và yêu mến anh chị em.

6) “Xin các bậc làm cha mẹ hãy quan tâm đến con em của mình”. Giáo hội đã thành lập các trường dân lập chính thức tại các họ đạo. Vì vậy, xin phụ huynh lưu tâm đến việc sao cho con mình được đi học, xin đừng bắt con mình làm việc quá sức của nó. Khi con cái học hành tốt, thì các em sẽ có công việc làm tốt trong tương lai, rồi nó có thể giúp lại cho cha mẹ. Thế nên xin hãy cố gắng để con mình nhận được sự giáo dục một cách đúng đắn.

7) “Tôi xin những bậc cha mẹ, ông bà tìm hiểu con cái mình, để biết rằng các em có ơn gọi hay không, có ai muốn trở thành nữ tu hay linh mục không?”. Ở Bình Di, khi tôi hỏi có ai muốn trở thành nữ tu không, có 50 người giơ tay. Bên nam khi tôi hỏi có ai muốn làm linh mục không, có 30 người giơ tay. Các em có độ tuổi từ 5-6. Các em muốn trở thành linh mục vì thấy đời sống tốt đẹp của các cha. Nhưng khi họ lớn lên, có thể họ sẽ mất đi ý muốn đó, do chạy theo xã hội, nếu chúng ta không gìn giữ ơn gọi của họ. Tôi hy vọng rằng, Đại chủng viện nhỏ bé của chúng ta hiện nay, có lẽ phải xây lớn thêm nữa để đón nhận rất nhiều thanh niên như ở Việt Nam. Và tôi cũng hy vọng rằng, các nhà dòng cũng sẽ trở nên quá nhỏ bé vì có nhiều nam nữ thanh niên gia nhập. Điều đó chỉ có thể xảy ra với khi Giáo hội chúng ta quan tâm gìn giữ họ.

Điều cuối cùng là: khi tôi đi cùng với 2 cha, tôi đã đi ngang qua nhiều chợ búa, đồng ruộng cũng như nhà cửa. Nhưng mà Trung tâm của chúng ta chỉ có 6 họ đạo, và toàn là cộng đồng người Việt. Bởi vậy, tôi xin anh chị em cũng nên cho chấp nhận cho các cha có thời gian rảnh đôi chút, để các ngài thi hành trách nhiệm của người thừa sai, đem Tin Mừng đến các làng khác của anh em Khmer, để cho những người anh em Khmer cũng được nghe Lời Chúa. Trong tỉnh Kandal, cả bên quốc lộ 1 cũng như đường đi Bình Di, chúng ta có tất cả 8000 giáo dân, nhưng lại không có 1 giáo họ người Khmer nào hết. Vì thế, chúng ta cần phải suy nghĩ để trở thành thừa sai cho những người anh em Khmer. Để rồi chúng ta có thể nói được rằng: quả thật, giáo hội của chúng ta là giáo hội của Đức Giê-su, như Người phán rằng: “Hãy đi loan báo Tin Mừng đến tận cùng trái đất”.

Xin tạ ơn Chúa vì các họ đạo thuộc trung tâm Mê-kông, và vì tất cả anh chị em. Đặc biệt những anh chị em được lãnh nhận Bí tích Thêm sức hôm nay. Hãy nhớ rằng, để trở thành một người Ki-tô hữu tốt cần: thứ nhất cầu nguyện, thứ hai biết yêu thương, thứ ba phải loan báo Tin Mừng và thứ tư phục vụ giáo hội. Amen.

ព្រះវិហារកូនចៀមសប្បុរស (រោងចក្រ)

ព្រះវិហារសន្តូអង់ទន (ប្រែកជាប់)

ព្រះវិហារបេះដូងព្រះយេស៊ូ (ផ្លូវត្រី)

ព្រះវិហារព្រះនាងម៉ារីមិនជំពាក់បាប (សំរោងធំ)

ព្រះវិហារសន្តូម៉ាតាំង (កំពង់ចម្កង)

ព្រះវិហារសន្តូប្រៀងស្ទើរ សារីយេ (វត្តចំប៉ា)

website: www.catholicphnompenh.org | Facebook page: Catholic Phnom Penh
#25, st.242, Boeung Prolit, 7 makara, Phnom Penh | Tel: 023 224 120.
Email: catholicphnompenh@gmail.com

ការិយាល័យផ្សព្វផ្សាយព័ត៌មានកាតូលិក (ភូមិភាគភ្នំពេញ)
Catholic Social Communications, C.S.C (Phnom Penh)